

Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 10.05.1962, sp. zn. 7 Co 163/62, ECLI:CZ:KSPL:1962:7.CO.163.1962.1

Číslo: 6/1963

Právní věta:

Částka 50,- Kčs měsíčně pro přiznání náhrady ušlého výdělku po pracovním úrazu podle § 7 odst. 3 zák. č. 150/1961 Sb. rozhodná, znamená náhradu ušlého měsíčního výdělku po pracovním úrazu, která má být podle zák. č. 150/1961 Sb. a vyhl. č. 7/1962 Sb. poškozenému hrazena; při jejím výpočtu nelze přihlížet při původním výdělku poškozeného k částkám přesahujícím maxima uvedená v § 2 odst. 1 vyhl. č. 7/1962 Sb.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 10.05.1962

Spisová značka: 7 Co 163/62

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody v pracovním právu, Pracovní úraz

Předpisy: 150/1961 Sb. § 7 7/1962 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce uplatnil z důvodu škody vzniklé nemocí z povolání nárok na náhradu ušlého výdělku po skončení pracovní neschopnosti, a to výdělku za dobu od 6.4. 1961, do 30. 6. 1961 ušlého v celkové výši 490,- Kčs a výdělku poté ucházejícího v měsíční částce 204,80,- Kčs.

Okresní soud Plzeň-město vzal za zjištěno, že žalobce, který až do zjištění nemoci z povolání konal v žalovaném ústavu práce zařazené do II. pracovní kategorie, měl po skončení pracovní neschopnosti v době od 6. 4. 1961 do 30. 6. 1961 čistý měsíční výdělek 1778,- Kčs a od té doby má stále čistý měsíční výdělek 1956,- Kčs.

Na základě tohoto zjištění zamítl okresní soud zcela žalobní návrh s odůvodněním, že žalobci nepřísluší nárok odškodnitelný podle zákona č. 150/1961 Sb. a vyhlášky č. 7/1962 Sb., když jeho výdělek od 1. 7. 1961 přesahuje částku 1800,- Kčs měsíčně, do které lze s ohledem na ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky náhradu výdělku po skončení pracovní neschopnosti pracovníkům II. pracovní kategorie ušlého přiznat a když dále rozdíl mezi touto částkou a měsíčním výdělkem žalobce od 6. 4. 1961 do 30. 6. nedosahuje částky 50,- Kčs, rozhodné podle § 7 odst. 3 cit. zákona pro přiznání

náhrady ušlého výdělku v případech, kdy čistý výdělek po pracovním úrazu nebo nemoci z povolání a s případným částečným invalidním důchodem při pracovním úrazu, přesahuje 1200,- Kčs měsíčně. Současně uložil okresní soud žalobci zaplatit státu znalečné, vyplacené v této věci z rozpočtových prostředků justiční správy.

Odvoláním napadl žalobce jen výrok o nepřiznání nároku na ušlý výdělek za dobu od 6. 4. 1961 do 30. 6. 1961 a dále výrok o povinnosti zaplatit státem zálohované znalečné. Namítal, že okresní soud měl při výpočtu částky pro přiznání náhrady ušlého výdělku podle § 7 odst. 3 zák. č. 150/1961 rozhodné, vycházet ze skutečné výše původního výdělku žalobcova, bez ohledu na omezení podle § 2 odst. 1 vyhl. č. 7/1962 Sb. a ježto podle tohoto základu vypočtený skutečný ušlý výdělek za dobu od 6. 4. 1961 do 30. 6. 1961 přesahuje částku 50,- Kčs měsíčně, měl přiznat žalobci náhradu ušlého výdělku až do hranice 1800,- Kčs měsíčně, tj. částkou 22,- Kčs měsíčně. V rozporu s tímto názorem však v konečném odvolacím návrhu navrhl odvolatel změnu napadené části rozsudku a úplně vyhovění návrhu na přisouzení obnosu 490,- Kčs.

Odpůrce odvolatele navrhl, aby rozsudek soudu prvního stupně byl v části odvoláním napadené z jeho správných důvodů potvrzen a stejný návrh učinil i krajský prokurátor.

Krajský soud v Plzni rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Odůvodnění:

Podle § 7 odst. 3 zák. č. 150/1961 Sb. se v případě, že čistý výdělek poškozeného po pracovním úrazu nebo nemoci z povolání spolu s případným částečným invalidním důchodem při pracovním úrazu přesahuje částku 1200,- Kčs měsíčně, poskytne poškozenému náhrada ušlého výdělku jen tehdy, činí-li aspoň 50,- Kčs měsíčně. Již ze samotného znění tohoto zákonného ustanovení je nepochybné, že částka 50,- Kčs měsíčně v něm uvedená, je částkou náhrady ušlého výdělku, posuzované podle ustanovení cit. zákona, tj. částkou, která má být podle tohoto zákona poškozenému jako náhrada ušlého výdělku přiznána a nikoliv částkou skutečně ušlého výdělku. To se zřetelně podává z totožnosti podmětů v obou posledních větách souvětí, jímž je citované zákonné ustanovení vyjádřeno, neboť vedlejší věta „činí-li aspoň 50,- Kčs měsíčně“, je k předchozí hlavní větě přičleněna takovým způsobem, že zamlčeným podmětem této vedlejší věty nelze rozumět jiné slovo, než slovo „náhrada“, tj. podmět předchozí hlavní věty. Kdyby slova „50 Kčs měsíčně“, měla značit částku skutečně ušlého výdělku, musilo by to nutně být v této vedlejší větě vyjádřeno buď slovy „činí-li ušlý výdělek aspoň 50,- Kčs“, nebo aspoň slovy „činí-li tento aspoň 50,- Kčs“. Bez tohoto výslovného odkazu na ušlý výdělek lze znění uvedeného zákonného ustanovení vyložit jednoznačně jen ve smyslu shora uvedeném a výklad odvolatelem vyvozovaný je tímto zněním vyloučen.

Námítce odvolatele, že při výkladu soudem prvního stupně zastávaném, aby ve znění § 7 odst. 3 cit. zák. musilo být místo slov „ušlý výdělek“ slovo „škoda“, nelze přisvědčit. Zmíněné zákonné ustanovení pojednává výlučně o náhradě ušlého výdělku po pracovní neschopnosti a nikoliv také o dalších škodách z pracovního úrazu nebo nemoci z povolání. Obsahovalo by tedy při znění odvolatelem uváděném ve slovech „náhrada škody“ pojem podstatně širší, než je nárok tímto odstavcem zákonně upravený.

Vedle gramatického a logického výkladu ustanovení § 7 odst. 3 cit. zák., jak je shora blíže rozveden, svědčí pro tento výklad především samotný účel tímto zákonným ustanovením sledovaný, tj. vyloučit při vyšším příjmu (výdělku s příp. částečným invalidním důchodem) poškozeného po pracovním úrazu z odškodnění případy, kdy by se jako náhrada ušlého výdělku poskytovala částka nižší než 50,- Kčs, tedy částka v poměru k výdělku poškozeného po pracovním úrazu nepatrná, jejíž přiznání či nepřiznání nemůže ovlivnit hospodářskou situaci poškozeného.

Jestliže tedy, jak shora zdůvodněno, částka 50,- Kčs pro přiznání náhrady ušlého výdělku po pracovním úrazu podle § 7 odst. 3 cit. zák. rozhodná, značí náhradu ušlého měsíčního výdělku po pracovním úrazu, která má být podle ustanovení zák. č. 150/1961 Sb. a vyhlášky č. 7/1962 Sb. poškozenému hrazena, nelze při jejím výpočtu přihlížet při původním výdělku poškozeného k částkám přesahujícím maxima, uvedená v § 6 odst. 1 vyhl. č. 7/1962, tedy v posuzovaném případě k částce, přesahující 1800,- Kčs měsíčně. Ježto pak podle těchto zásad vypočtená náhrada ušlého výdělku by činila měsíčně u žalobce jen 22,- Kčs, tedy méně než 50,- Kčs, nelze žalobci náhradu ušlého výdělku přiznat.

Bylo proto napadený zamítavý výrok okresního soudu jako zákonu odpovídající potvrdit.